

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Locus Luc. 7. 38. Illustratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

δας αὐτῆ τοῖς δάκρυσι, καὶ τοῖς ἰσχύσι τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξίμασσε, καὶ κατεφίλη τὰς πόδας αὐτῆ. καὶ ἠΐθε τῷ μύρω:

Stans retro secus pedes ejus, lacrymis cepit rigare pedes ejus, & capillis capitis sui tergebat, & osculabatur pedes ejus, & unguento ungebat.

Ex quo loco colligunt, Christum nudis pedibus accubuisse cum hoc beneficium in mensa præstare mulier non potuisset, nisi Christus semijacens in lectulo accubisset, depositis soleis, sive sandaliis, peracta cæna resumendis. At, cum dici possit, eam mulierem & ungere, & osculari, & lacrymis rigare, & abstergere Christi pedes potuisse, licet nudis pedibus non accumberet mensæ, cum nudi fuerint in parte superna, quia sandaliis, sive soleis, quæ plantam tantum pedis, non pedem integrum tegebant, ex more gentis utebatur: Respondent, non fuisse partem supernam prorsus nudam, cum soleæ corrigiis pedibus alligarentur, ut patet ex forma caligæ, quam superius dedimus. Observari deinde volunt mulierum Christo à ter-

pag. 140.

go stetit, uti claris verbis Lucas refert: *ἔκειτο πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω* unde Christus, in latus recumbens more Romanorum, plantas potius soleatas obvertisset, quam partem supernam seminudam. Adderem ego, in quo fortasse plus est virium, haudquam mulierem Christi pedes soleatos unxisse, quod tamen diserte Lucas, *καὶ ἤλειψε τὰ μύρα*. Nunquam enim pedes, quorum frequens fuit unctio apud plerosque populos, cum soleis ungebantur.

Curt. lib.
8. cap. 9.

Ipsi Indi, uti refert Curtius, demptis soleis, odoribus illinunt pedes.

Quare expedita est difficultatis omnis evitandæ ratio, si dicamus Servatorem, dum accumberet mensæ, soleas deposuisse, ac pro more istius temporis nudis pedibus cænasse. Id ipsum observare est, cum Johannes refert, Christum lavasse Apostolorum pedes:

Ioh. 13.
4. 5.

Ἐγείρεται, inquit, ἐκ τῆς δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια. καὶ λάβων λέντιον διεξώσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸ ὑπλήρωμα, καὶ ἄρξατο ὑπλεῖν τὰς πόδας τῶν μαθητῶν. καὶ ἐκμάσσειν τὰ λεντία, ὡς ἐν διεξωσμῶν. Surgit à cena

Ⓞ